

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usoz-43/14-9

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan predsjednice vijeća, mr.sc. Mirjane Juričić, Blanše Turić, Borisa Markovića i Marine Kosović-Marković, članova vijeća, te višeg sudskog savjetnika Srđana Papića, zapisničara, u postupku ocjene zakonitosti općeg akta pokrenutog po zahtjevu I. S., P., rješavajući prigovor podnositeljice na rješenje za plaćanje sudske pristojbe, na sjednici vijeća održanoj 13. lipnja 2017.

r i j e š i o j e

Prigovor se odbija.

Obrazloženje

Rješenjem ovog Suda poslovni broj: Usoz-43/14-4 od 29. travnja 2016. odbačen je zahtjev podnositeljice za ocjenu Odluke o lokacijama i uvjetima za održavanje javnih skupova i manifestacija na području Grada Pule pri održavanju kojih postoji mogućnost prekoračenja dopuštenih razina buke, klasa: 351-01/13-01/79, urbroj: 2168/01-03-03-0366-13-3 od 12. prosinca 2013., koju je donijelo Gradsko vijeće Grada Pule na sjednici održanoj dana 12. prosinca 2013., a objavljena je u „Službenim novinama Grada Pule“.

Također je rješenjem ovog Suda poslovni broj: Usoz-43/14-5 od 2. studenoga 2016. podnositeljici naloženo plaćanje sudske pristojbe na podneseni zahtjev i navedeno rješenje suda u ukupnom iznosu od 2.500,00 kn.

Pravovremenim prigovorom podnositeljica osporava navedeno rješenje za plaćanje sudske pristojbe, smatrajući da je utemeljeno na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju te doneseno uz pogrešnu primjenu materijalnog prava. Ističe da ne raspolaže sa traženom dokumentacijom, niti pojedinačnom odlukom te da iz tog razloga nije mogla udovoljiti rješenju Visokog upravnog suda Republike Hrvatske od 23. ožujka 2016. Stoga smatra da je propuštanje dostave pojedinačne odluke trebalo smatrati odustankom od zahtjeva i s te osnove obustaviti postupak pa ne bi bilo niti osnove za naplatu sudskih troškova.

Nastavno u prigovoru navodi podatke o svojim materijalnim i životnim okolnostima u kojima bi svaki daljnji izdatak značio ugrozu njezine temeljne egzistencije, jer je samohrani roditelj te ima dugotrajne financijske obveze s osnove stambenog kredita. Dodaje da ima i narušeno zdravstveno stanje te da bi plaćanje sudske pristojbe u navedenom iznosu ugrozilo ne samo njenu egzistenciju i njezinog djeteta već joj i dodatno narušilo zdravstveno stanje. Navodi i podatke o

svom imovinskom stanju, te iz sadržaja prigovora proizlazi da predlaže da naslovni sud usvoji prigovor i oslobodi je od plaćanja sudske pristojbe.

Prigovor nije osnovan.

Odredbom članka 5. stavka 1. Zakona o sudskim pristojbama („Narodne novine“ 74/95., 57/96., 137/02., 26/03. – pročišćeni tekst, 125/11., 112/12., 157/13. i 110/15.) propisano je da se pristojbe u upravnom sporu plaćaju samo ako sud odbije ili odbaci tužbu.

Tarifnim brojem 29.a, stavak 4. Zakona o sudskim pristojbama propisano je da se za prijedlog o ocjeni zakonitosti općih akata plaća pristojba od 2.000,00 kn.

Tarifnim brojem 30.a, stavak 4. u vezi sa stavkom 2. istog tarifnog broja Tarife sudskih pristojbi propisano je da se za prvostupanjsku odluku Visokog upravnog suda Republike Hrvatske plaća pristojba iz stavka 1. i 2. ovoga tarifnog broja.

Obzirom da je podnositeljica ovom Sudu podnijela prijedlog za pokretanje postupka za ocjenu zakonitosti općeg akta, koji je rješenjem suda od 29. travnja 2016. odbačen, to je podnositeljica temeljem naprijed citiranih odredaba Zakona o sudskim pristojbama, pristojbeni obveznik te dužna istu platiti u određenom iznosu uz primjenu citiranih Tarifnih brojeva Zakona o sudskim pristojbama.

Stoga je prigovor da je osporenim rješenjem pogrešno ili nepotpuno utvrđeno činjenično stanje te pogrešno primijenjeno materijalno pravo kao neosnovan valjalo odbiti.

Ukoliko podnositeljica smatra da bi joj plaćanje sudske pristojbe ugrozilo egzistenciju zbog lošeg imovnog stanja može se u roku od 8 dana od primitka ovog rješenja obratiti sa zahtjevom za oslobođenje od plaćanja sudskih pristojbi nadležnom uredu državne uprave u županiji prema mjestu prebivališta temeljem odredbe članka 21. Zakona o besplatnoj pravnoj pomoći („Narodne novine“ 143/13.), jer za rješavanje takvih zahtjeva ovaj Sud više nije nadležan.

O podnesenom zahtjevu podnositeljica je u istom roku dužna obavijestiti ovaj Sud, jer će u suprotnom, ako ne dostavi dokaz o podnesenom zahtjevu niti plati dužnu pristojbu, sud pokrenuti postupak prisilne naplate sudske pristojbe.

Temeljem naprijed navedenog trebalo je, sukladno naprijed citiranim zakonskim odredbama, odlučiti kao u izreci ovog rješenja primjenom odredbe članka 39.a, stavka 2. Zakona o sudskim pristojbama.

U Zagrebu 13. lipnja 2017.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan, v.r.